

[Grethe Philip.]

tisk vejledning i truede hjem; men en del af succesen for dette arbejde beror nok på, at der har været holdt ugentlige konferencer bl. a. med sociallægen. Hvis man ville lade kommunerne forsøgsvis gå i gang med familierådgivning, kunne man bedre lade disse spørgsmål stå åbne, men jeg synes, sagen stiller sig anderledes, når man som i lovforslaget gør det obligatorisk for kommunen at indføre familierådgivning. Skal dette tages efter bogstaven, må vi nøje vide, hvad det er, vi pålægger kommunerne, og om de kan leve op til det.

Hermed er jeg nået til det vigtige spørgsmål, om kommunerne kan klare de nye opgaver, der nu lægges hen til dem. Der skal megen instruktion til, og jeg tror, der vil blive brug for adskillige kursus for børneværnerne. I virkeligheden skal mange af børneværnsmedlemmerne vel igennem en hel omskolingsproces, og det må vi hjælpe med til. Vi må vel også gøre os klart, at adskillige af disse problemer, bl. a. vedrørende familierådgivningen, nok vil være lettere at gennemføre i de større kommuner. Dette lovforslag vil derfor yderligere være et argument for en kommunal administration inden for større kommunale enheder. Den lokale interesse ude omkring ikke alene hos børneværnerne, men også ude i den lokale befolkning, vil blive afgørende for, om mange af de nye lovbestemmelser skal få de ønskede virkninger og virkelig træde i kraft i praksis. Derfor vil der også være behov for megen almindelig bred oplysning gennem artikler i pressen, gennem foredrag i radio og fjernsyn og rundt om i foreningerne, herunder også i kvindeforeningerne. Kun derigennem vil der blive mulighed for at vinde forståelse for, at det ikke er nogen skam at modtage støtte fra børneværnerne, men at børneværnerne er en institution, man får bistand fra ligesom fra læger, lærere og skolepsykologer.

Om de enkelte dele i lovforslaget i øvrigt skal jeg her blot komme med nogle få bemærkninger, idet jeg regner med, at vi får en nøjere gennemgang i udvalget.

I lovforslaget lægges der op til, at man i højere grad end hidtil vil søge over mod anbringelse af børn i private familier og

dagpleje. Det er vel i og for sig en gammel indstilling, at det ville være ønskeligt i højere grad at anbringe børnene ude i private hjem; jeg har blot indtryk af, at man hidtil har haft meget svært ved at få det til at slå igennem i praksis. Jeg tror, udviklingen fører til, at vi må tage hele dette spørgsmål op igen til grundig drøftelse. Der påhviler det offentlige et meget stort ansvar, når det medvirker til anbringelse af børn ude i private hjem, og jeg lægger stor vægt på, at der leves op til dette ansvar. Men jeg tror også, det vil blive absolut nødvendigt at inddrage flere private familier i børnefororgsarbejdet. Pædagogisk set vil det i mange tilfælde være en bedre ordening, men hertil kommer, at institutionsomsorgen fremover vil blive overordentlig kostbar med de jo i øvrigt meget forståelige krav om arbejdstid og lønforhold, der stilles af personalet.

For dagplejeinstitutionernes vedkommende har vi også set af den nylig afgivne betænkning fra børne- og ungdomsfororgens pædagogiske nævn, at der forventes en voldsom stigning i behovet. En del af dette behov måtte kunne tilgodeses gennem dagpleje i private hjem, men det er jo muligt, at man har størst muligheder for at komme igennem med dagpleje for de ganske små børn.

Endnu et enkelt spørgsmål af mere principiel art til socialministeren. Ville det ikke være rimeligt at overveje, om man under en eller anden form kunne give forældrene adgang til juridisk støtte til retshjælp i tilfælde, hvor en sag forelægges landsnævnet for børne- og ungdomsfororgen til afgørelse? Det ville være analogt med behandlingen af sager for de almindelige domstole.

Dette lovforslag er udtryk for et ønske, der deles i vide kredse om at skabe en mere positiv atmosfære om hele vor børnefororg med større muligheder for at hjælpe de unge effektivt. Jeg har ikke mindst med stor glæde konstateret, at lovforslaget på forskellig måde, bl. a. ved ændrede tilskudsregler, betyder en større offentlig støtte til drift af de forebyggende børneinstitutioner såsom børnehaver m. v. Men vi må gøre os klart, at de forhold, vi byder personalet ude på institutionerne, de krav, vi stiller om deres uddannelse, og de arbejds- og lønforhold, vi tilbyder, er en stærkt med-